

пошуку найкращої для даного підприємства альтернативи. З впевненістю можна сказати, що при оцінці інвестиційних проектів для інвестора найбільш важливими є лише два показники: очікувана ставка дохідності і ступінь ризику.

Практично всі дослідники поділяють інвестиційний процес на три етапи:

- передінвестиційну стадію, в процесі якої розробляються варіанти альтернативних інвестиційних рішень, проводиться їх оцінка і приймається до реалізації конкретний їх варіант;
- інвестиційну стадію, у процесі якої здійснюється безпосередня реалізація ухваленого інвестиційного рішення;
- постінвестиційну стадію, у процесі якої забезпечується контроль за досягненням передбачених параметрів інвестиційних рішень у процесі експлуатації об'єкта інвестування [1, 2, 3].

Ефективна діяльність підприємства в умовах ринкової економіки вимагає зміцнення і розширення конкурентної позиції. Підвищити конкурентоспроможність виготовленої продукції та вдосконалити виробництво можливо тільки у випадку залучення необхідного обсягу інвестицій. При фінансуванні інвестицій основну увагу спрямовують на оцінку інвестиційного вибору за умови існування припущення, що використання теоретично коректних методів безпосередньо призводить до оптимального інвестиційного вибору і, таким чином, максимізує прибуток підприємства.

Література:

1. Гайдис Н.М. Інвестування / Гайдис Н.М. – Львів: Львівський банківський інститут НБУ, 2002. – 271 с.
2. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування / Дука А.П. – К.: Каравела, 2007. – 424 с.
3. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність / Майорова Т. В. – К.: ЦУЛ, 2004. – 376 с.

ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ ЯК ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ КРАЇНИ

*Болотова Т.М., к.е.н, доцент,
Крюкова О.М., к.е.н, доцент,
Кетова Т.Б.*

Харківський торгівельно-економічний коледж КНТЕУ

Одним з елементів контролю інвестора над одержувачем інвестицій та його господарськими операціями, є ПІІ, або прямі іноземні інвестиції.

Інвестиції, з точки зору економіки – кошти, що направляються на досягнення цілей, а не на споживання. При цьому не треба забувати, що при інвестуванні капіталу однієї країни в іншу країну, капітал може бути різного виду: фізичний капітал, який застосовується для покупки або модернізації будівель, машин і обладнання, або для розвитку інфраструктури країни або

регіону; людський капітал, витрати якого «додаються» в сферу освіти і навчання фахівців, розвиток здібностей і професійних навичок фахівця; при цьому необхідно враховувати інвестиції в технології та фінансові активи.

Інвестиції в технології допомагають створювати конкурентоспроможний товар, з новими якісними характеристиками, у вигляді нововведень і конструкторських рішень. Крім усього іншого, велику роль відіграють вкладення коштів в акції та облігації, що відносяться до фінансових активів країни.

Якщо говорити про Україну, то зараз досить складно знайти «вільні» грошові ресурси для фінансування багатьох галузей економіки країни. Україна доводиться звертатися в міжнародні організації для залучення іноземних інвестицій, тобто інвестицій однієї країни в іншу. При цьому, в залежності від того, довгострокові і короткострокові фінансові вигоди шукає інвестор, інвестиції бувають прямими або портфельні [1].

Прямі іноземні інвестиції – дуже важливий елемент капіталовкладень в економіку країни, особливо країни з економікою, що розвивається. Даний вид капіталовкладень дозволяє «впровадити» науку у виробництво, створити нові і прогресивні технології і нові механізми управління. При реалізації іноземних проектів інвестори, як правило, намагаються використовувати найбільш вигідне співвідношення доступних їм факторів виробництва, включаючи і технології у вигляді патентів, ліцензій, «ноу-хау». Надалі ввезені технології можуть поширюватися в економіці приймаючої країни.

Розглянемо, яка ж динаміка інвестицій за останні 10 років в Україні [2] (табл. 1).

Таблиця 1 – Динаміка прямих іноземних інвестицій в економіку України

Роки	ПП в Україні	ПП із України	Сальдо, млн.дол.США	Сальдо, %
2008	10913	1010	+9903	7,4
2009	4816	162	+4654	-53,0
2010	6495	736	+5759	23,7
2011	7207	192	+7015	21,8
2012	8401	1206	+7195	2,6
2013	4499	420	+4079	-43,3
2014	410	111	+299	-92,7
2015	2961	-51	+3012	907,4
2016	3284	16	+3268	8,5
2017	2202	8	+2194	-32,9
2018	1121	2	+1119	-49,0

Як ми можемо помітити на підставі таблиці, динаміка ПП (прямих іноземних інвестицій) дуже нестабільна і не має ніякої закономірності. Сальдо за все 10 років постійно позитивне і коливається від 1119 до 9903 млн. дол. США.

Однак, у відсотках до попереднього року за останні 2 роки зі знаком «мінус». Це говорить про те, що країни, які ще в 2017 році вкладали інвестиції в Україну з тих чи інших причин перестали це робити в 2018 році. Найбільшу суму інвестицій в Україну вкладав Кіпр, на другому місці Росія, а за ними – Нідерланди, Великобританія та Німеччина.

Як показує статистика, найбільша притока інвестицій спостерігається в сферу фінансів і страхування, на другому місці - українська промисловість, оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспорту та операції з нерухомістю.

Таким чином, для того, щоб Україна могла розвиватися і впроваджувати нові і передові технології в усі галузі народного господарства, необхідно не забувати, що інвестиції «приходять» в країну для досягнення цілей. І ці цілі повинні бути спрямовані на поліпшення рівня життя і добробуту кожного громадянина України.

А іноземні інвестори, все так же побоюються «вкласти» гроші із-за високого рівня корупції в Україні, повільного впровадження реформ та нестабільної економіки. Необхідно пам'ятати, що інвестиції – це кошти, які спрямовані на розвиток і реформування економіки, а не на споживання цих коштів.

Література:

1. Кадочников С.М. Прямые зарубежные инвестиции: микроэкономический анализ эффектов благосостояния. – СПб.: Экономическая школа, 2012. – 267 с.

2. Інформаційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/economy>. – Заголовок з екрану.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

*Братюк В.П., к.е.н., доцент,
Копча В.В.*

Мукачівський державний університет

Досліджуючи економічні перетворення у світовому масштабі, доходимо висновку, що суспільство перебуває на тому етапі свого розвитку, коли більшість проблем вирішують на базі швидкої розробки та використання у виробництві нових технологічних і організаційних ідей, нової техніки або інакше – інновацій. Тому заслуговує уваги питання про інноваційну діяльність підприємств.

Проблема забезпечення ефективного функціонування підприємств набуває особливого значення для України, тому що національна економіка проходить період відродження ринкових відносин, що насамперед вимагає